

Benet XVI a la Sagrada Família? Un viatge amb sentit

Dll, 15/02/2010 per Marta Nin

[Una catalana a Roma](#)

El possible viatge de [Benet XVI a Barcelona](#) amb motiu de la consagració del [Temple de la Sagrada Família](#) aniria més enllà de les consideracions al voltant d'un país espiritualment a la deriva, un país que cada cop s'allunya més del catolicisme que l'ha constituït profundament a nivell històric i cultural. No es tractaria tant del desig que la presència del pontífex pogués fer retornar la Pell de Brau a la vivència tradicionalista de la moral catòlica, sinó de la consciència que la finalització de les obres de la nau central del temple en transcendeixen la part purament artística: la seva consagració representarà un pas significatiu que lligarà el passat, el present i el futur del cristianisme a Occident.

Sí que és important constatar que el temple està dedicat a la Sagrada Família i, en un moment en què "l'estabilitat de la família està particularment en risc", no és pas casual que el Papa desitgi consagrar una església que neix com a homenatge de la llar de Natzaret, [per tal de recordar als cristians](#) que per savaguardar la família "cal sovint anar contracorrent respecte a la cultura dominant, i això exigeix paciència, esforç, sacrifici, i la recerca incessant d'una comprensió mútua". Però la possible presència del Papa a la Sagrada Família, s'articula en un magisteri pontifici que malauradament encara no tothom copsa en la seva enteresa.

Amb la seva presència a Barcelona, Benet XVI podria posar en evidència com l'esperit contemporani no ha d'estar per força renyit amb la fe cristiana, al contrari. Un Déu que es fa carn és el que pot haver-hi de més proper a l'home i no només a nivell espiritual. L'encarnació significa que la totalitat de la vida de l'home s'empelta de Déu. El Déu cristià no és un Déu que es va fer carn fa dos mil anys, sinó que continua encarnant-se avui. "Déu ve sense armes, sense la força, perquè no pretén conquerir, per dir-ho d'alguna manera, des de l'exterior, sinó que vol ser acollit per l'home en la llibertat" afirmava el Papa en [l'última catequesi del passat Nadal](#).

Que Benet XVI desitgi consagrar la Sagrada Família, també és coherent amb la seva percepció de la fe com a experiència de la bellesa i amb la seva idea de l'afinitat dels camins de la fe i de la creació artística, tal com [va manifestar en la trobada amb els artistes](#) a la Capella Sixtina el passat mes de novembre.

A més a més, [Antoni Gaudí](#), artista i místic la causa de beatificació de la qual és en curs, representa realment el paradigma de l'artista cristià que fa de la seva obra un servei a l'Evangelí. El temple de la Sagrada Família no es pot entendre sense conèixer les Sagrades Escripures, sense conèixer la fe catòlica. La simbologia cristiana de l'església barcelonina no és només decorativa i cromàtica sinó que

també es reflecteix en l'estructura i la perspectiva de l'obra. Els milers de visitants, provinents de tot el món, que trepitgen el temple difícilment en poden copsar el valor simbòlic si no coneixen els Evangelis o la història de la fe. És en aquest sentit que també Benet XVI s'ha batut sempre per tal que Europa reconegui el propi llegat cristià.

D'altra banda, cal tenir present que Gaudí va concebre la Sagrada Família com a una representació del Cos Místic de Crist, del qual l'Església cristiana n'és la viva representació. Benet XVI, que ja [va parlar a la catedral de Saint Patrick de Nova York](#) de com aquell temple és una metafora del misteri de la Llum de l'Església -no sempre perceptible des de fora, però corprenedor des de dins-, no pot deixar d'apreciar el pathos de la Sagrada Família.

En paraules del crític d'art [Rainer Zerbst](#), el dia que se celebri el primer servei litúrgic a la Sagrada Família, el temple "farà esclatar totes les seves particularitats" i "l'ofici ressonarà com els cors celestials". Si Déu vol, el Vicari de Pere, en podria ser el celebrant.